

“ప్రాణిపేర్వర” - “లోకీ కేత్యాగ ఓరాయేణం”

(మాఘ శుద్ధ సప్తమీ)

219

(18.02.2021 గురువారము)

॥ఓ నమాహేజ్ఞటేశాయ్ ॥

గురుధాత్మనమ్

ఆనామానానకరం ప్రసన్నం జ్ఞానస్వరూపం నిజభావయుక్తమ్ ।
యోగిస్తమీడ్యం భవరోగైద్యం శ్రీమద్బురుం నిత్యమహం నమామి ॥

శ్రీనివాసధాత్మనమ్

కృష్ణాపతిం కృష్ణగురుం కృష్ణామిత్రమభీష్టదమ్ ।
కృష్ణత్వకం కృష్ణపుం శ్రీనివాసం భజేత్తినిశమ్ ॥

లక్ష్మిధాత్మనమ్

విజ్ఞానవృద్ధిం హృదయే కురు శ్రీః సాభాగ్యవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ।
దయాసువృద్ధిం కురుతాం మయి శ్రీః సువర్ణవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ॥

అత్త సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాంత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదభిలాండకోటిబ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్యాచేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన
సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషుచికా
క్రిమిజనిత సమస్తదుష్టభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం,
రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్యజయసిద్ధ్యర్థం, అస్మిన్ దేశే శీఘ్రమేవ వాపీకూప-
తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిష్టాప్తిద్వారా సర్వసస్యభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-
పాపక్షయార్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్రత్నాత్మే విరాటపర్వతాణి యథాశక్తి పశ్చాశత్తమాధ్యాయా-
స్తరతన్నోకపారాయణం శ్రీభిష్ణుస్వవరాజపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

శైక్షణిధాత్మనమ్ - రుక్మిణీకేళిసంయుక్తం పీతామ్భరసుశోభితమ్ ।
అవాప్తతులసీగానం కృష్ణం వన్నే జగద్బురుమ్ ॥

దేవీధాత్మనమ్ - యా దేవి సర్వభూతేము విష్ణుమాయేతి శబ్దితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వాతసధాత్మనమ్ - వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసంస్థం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సశిష్యం ప్రణామామ్యహమ్ ॥

శ్రీయుగ్మహిభారతీయే
॥ విరాటహర్షసౌంఖ్యాశత్తమోఽధ్యాయః ॥

యథాశక్తి మనుష్యాణాం శమమాలక్షయామవేం |
 అన్యేషామపి సత్యానామపి కీటపిపిలికై: ||
 ద్రోపద్యాః సమ్పరిక్షేశం న క్షమ్తం పాణావోఽర్పాతి ||
 క్షయాయ ధార్తరాష్ట్రాణాం ప్రాదుర్భూతో ధనజ్ఞయః |
 త్వం పునః పణ్ణితో భూత్వా వాచం వక్తుమిహేచ్ఛసి ||
 వైరాన్తకరణో జిష్మార్పు నః శేషం కరిష్యతి ||
 వైష దేవాన్న గ్ంధర్వాన్నాసురాన్న చ రాక్షసాన్ |
 భయాదిహ న యుధ్యేత కుస్తిపుత్రో ధనజ్ఞయః ||
 యం యమేషోఽతిసజ్జుస్తుధః సజ్జామే నిపతిష్యతి |
 వృక్షం గరుత్సాన్ వేగేన వినిహాత్య తమేష్యతి ||
 త్వత్తో విశిష్టం వీర్యేణ ధనుష్యమరరాట్సమమ్ |
 వాసుదేవసమం యుద్ధే తం పార్థం కో న పూజయేత్ ||
 దేవం దైవేన యుధ్యేత మానుషేణ చ మానుషమ్ |
 అప్రం హ్యాప్రేణ యో హన్యాత్ కోఽర్జనేన సమఃపుమాన్ ||
 పుత్రాదనవ్యాప్తయై ఇతి ధర్మవిదో విదుః |
 ఏతేనాపి నిమిత్తేన ప్రియో ద్రోణస్య పాణావః ||
 యథా త్వమకరోర్ధ్వతమిష్టప్రస్తం యథాఽఽహరః |
 యథాఽఽనైషిః సభాం కృష్ణాం తథా యుధ్యస్య పాణావమ్ ||
 అయం తే మాతులః ప్రాజ్ఞః క్షత్రధర్మస్య కోవిదః |
 దుర్ధ్వతదేవి గాన్ధారః శకునిర్యధ్యతామిహ ||
 నాక్షాన్ క్షిపతి గాణ్డివం న కృతం ద్వాపరం న చ |
శ్రీయుగ్మహిభారతీయే
శ్రీయుగ్మహిభారతీయే

జ్యలతో నిశితాన్ బాణాంస్తాంస్తాన్ క్షిపతి గాణ్డివమ్ ॥

న హి గాణ్డివనిర్మక్తా గాఢ్రప్పాః సుతేజనాః ।

నావ్యరేష్టవతిష్ఠనై గిరీణామపి దారుణాః ॥

అన్తకః పవనో మృత్యుస్తథాగ్నిర్వడవాముఖః ।

కుర్యారేతే క్వచిచ్ఛేషం న తు క్రుద్ధో ధనజ్ఞయః ॥

యథా సభాయాం దూర్యతం త్వం మాతులేన సహకరోః ।

తథా యుధ్యస్వ సజ్గామే సౌబలేన సురక్షితః ॥

యుధ్యన్తాం కామతో యోధా నాహం యోత్స్మీ ధనజ్ఞయమ్ ।

మత్స్మీ హృస్మాభిరాయోధ్యో యద్యాగచ్ఛేదవం పదమ్ ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే విరాటపర్వణి పశ్చాశత్తమో_ధ్యాయః ॥

అంత నవగ్రహాష్టార్థనా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।

గురుపుక్రశనిభ్యశ్చ రాహవే కేతవే నమః ॥

అంత క్షమాష్టార్థనా

యదక్షరపదబ్రష్టం మాత్రాహినం చ యద్భవేత్ ।

తప్యర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమో_ఉప్తుతే ॥

అంత లోకక్షేమాష్టార్థనా

స్పృష్టి ప్రజాభ్యః పరిపాలయన్తాం న్యాయేన మర్గేణ మహిమాం మహిశాః ।

గోబ్రాహృణేభ్యః పుభమస్తు నిత్యం లోకస్మమస్తాస్మిభినో భవస్తు ॥

అంత భగవత్పంచాంగమ్

కాయేన వాచా మనేంద్రియైర్య బుద్ధ్యా_త్వనా వా ప్రకృతేస్యభావాత్ ।

కరోమి యద్యత్వకలం పరష్ణై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అంత మంగళమ్

శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయే_ర్థినామ్ ।

శ్రీవేష్టింవాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

